

Λόγος στην εορτή των Θεοφανείων

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[προηγούμενη δημοσίευση:<http://www.pemptousia.gr/?p=86899>]

Ο Ευαγγελιστής είπε: «Ανεώχθησαν αυτώ οι ουρανοί», όχι ο ουρανός. Οι ουρανοί, δηλαδή όλοι, τα άνω όλα, ώστε βλέποντας συ κάτι από όσα βρίσκονται πάνω από εμάς, να μη νομίσεις ότι υπάρχει κάτι υπερκείμενο και ανώτερο του βαπτισθέντος Χριστού, αλλά να εννοήσεις μία θεία φύση και θεία δεσποτεία, η οποία φθάνει από τα υπέρ τον ουρανό κύκλω άπειρα διαστήματα μέχρι τα μέσα του σύμπαντος και τα δικά μας έσχατα, δηλαδή γεμίζει τα πάντα και δεν αφήνει τίποτα εκτός της κυριαρχίας της και συγκρατεί και περιέχει σωτηριωδώς τα πάντα και εκτείνεται πέραν από όλα γνωριζόμενη σε τρία πρόσωπα ενούμενα απορρήτως. «Ανεώχθησαν αυτώ οι ουρανοί», ούτως ώστε να δειχθεί φανερότατα ότι αυτός είναι εκείνος που υπάρχει και προ της δημιουργίας των ουρανών και προ της δημιουργίας όλων των όντων, ενωμένος με τον Θεό και Θεού Λόγος και Υιός χωρίς όμως να έχει προγενέστερό του τον Πατέρα και έχοντας, μαζί με τον Πατέρα, όνομα το πέρα από κάθε λογική και πάνω από κάθε όνομα. Διότι όταν όλα τα ορατά εγκόσμια και τα υπερκόσμια που βρίσκονται μεταξύ του και του ουρανίου Πατέρα του σχίσθηκαν και χωρίσθηκαν, αυτός ο Χριστός μόνος φανερώθηκε να είναι ενωμένος με τον Πατέρα και το Πνεύμα, όπως υπήρχε και προ της δημιουργίας των όντων.

Πηγή:<http://christianvivliografia.files.wordpress.com/>

«Ανεώχθησαν autώ οι ουρανοί», λέει ο Ματθαίος. Και όπως λέει ο Μάρκος «εσχίσθησαν». Λέει δηλαδή: «Αναβαίνων από του ύδατος είδε σχιζομένους τους ουρανούς». Πώς λοιπόν ο μεν ένας Ευαγγελιστής είπε ότι ανοίχθηκαν και ο άλλος ότι εσχίσθησαν; Για να μη διαφύγει από όσους ακούουν συνετώς ότι είναι διπλός ο τρόπος του μυστηρίου. Διότι με το ρήμα «ανοίχθηκαν» έδειξε ότι οι ουρανοί ήσαν κλεισμένοι από πριν για τους ανθρώπους ένεκα της αμαρτίας και της παρακοής μας στον Θεό. Διότι μετά την παρακοή στον Θεό και τον λόγο «γη ει και εις γην απελεύση», κλείσθηκαν οι ουρανοί για τον πεσόντα Αδάμ. Κατά φυσικό λοιπόν λόγο όταν φάνηκε ο Χριστός υπήκοος κατά πάντα και, όπως ο ίδιος είπε στον Ιωάννη, «πλήρωσε πάσαν δικαιοσύνην» με το Βάπτισμά του, ανοίχθηκαν οι ουρανοί. Οι ουρανοί λοιπόν έδειξαν έμπρακτα ότι σ' όλα τα κτιστά είναι αχώρητη αυτή η δύναμη και η ενέργεια του αγίου Πνεύματος, την οποίαν έλαβε κατά σάρκα ο Χριστός και γι' αυτό και όταν αυτή φανερώθηκε και διάβαινε προς την

θεουπόστατη εκείνη σάρκα, επειδή δεν την χωρούσαν, σχίσθηκαν οι ουρανοί. Ορθά λοιπόν είπε ο Ιώβ προς τον Θεό ότι ούτε ο ουρανός είναι καθαρός ενώπιον σου. Και ουρανό λέγοντας εννοούσε τους αγγέλους και αρχαγγέλους στον ουρανό, τα πολύοματα Χερουβίμ, τα εξαπτέρυγα Σεραφείμ, όλη την άλλη υπερκόσμια φύση. Φυσικώς λοιπόν ούτε ο ουρανός, δηλαδή οι άγγελοι, είναι καθαροί ενώπιον του Θεού των ουρανών, διότι αν και συνεχώς καθαρίζονται και φωτίζονται από την ανώτατη και θεϊκή ιεραρχία, υπολείπονται από την υπερτέλεια καθαρότητά της. Μόνον δε η θεοϋπόστατη ανθρώπινη φύση του Χριστού, επειδή είναι ομόθεος, έχει και την καθαρότητα υπερτέλεια και είναι χωρητική όλης της λαμπρότητας και της δόξας και της δυνάμεως και της ενεργείας του θείου Πνεύματος. Γι' αυτό όχι μόνον οι ουρανοί ανοίχθηκαν, αλλά και οι ίδιοι οι Άγγελοι υποχώρησαν ενώπιον της καθόδου αυτής του αγίου Πνεύματος προς τον Χριστό.

«Βαπτισθείς ο Ιησούς ανέβη ευθύς από του ύδατος· και ιδού ανεώχθησαν αυτώ οι ουρανοί». Ο δε Λουκάς λέει ότι ενώ προσευχόταν ο Χριστός ανοίχθηκαν οι ουρανοί. «Εγένετο γαρ του Ιησού βαπτισθέντος και προσευχομένου ανεωχθήναι τον ουρανόν». Διότι και όταν κατέβηκε μέσα στο νερό και όταν ανέβαινε απ' αυτό, «προσηύχετο»· διδάσκοντάς μας με έργα, ότι δεν πρέπει μόνον ο ιερέας και λειτουργός των μυστηρίων να προσεύχεται, αλλά και ο δεχόμενος το μυστήριο, κάθε μυστήριο, πρέπει να προσεύχεται. Και αν μεν ο ιερέας είναι τελειότερος ως προς την αρετή και αναπέμπει εκτενέστερα προσευχή, διαβαίνει δι' αυτού η χάρη και προς τον πιστό, εάν δε είναι αξιότερος ο πιστός και προσεύχεται εκτενέστερα, ο Θεός ο θελητής του ελέους -ω της αφάτου χρηστότητας! – δεν αρνείται να μεταδώσει τη χάρη στον ιερέα. Όπως και τώρα φανερά έγινε με τον Ιωάννη, ο οποίος ύστερα μαρτυρεί με παρρησία «εκ του πληρώματος αυτού ημείς πάντες ελάβομεν». (Δηλαδή όλοι εμείς λάβαμε από το πλήρωμα της χάριτος του Ιησού).

Γιατί δε μόνο στον Ιησού όταν προσευχόταν άνοιξε ο ουρανός και σε κανένα άλλον πριν απ' αυτόν; Τι λες; Εάν εκείνος ο οποίος, όταν ήταν ακόμα έμβρυο, κατάλαβε τη θεανδρική οικονομία του ενυπόστατου Λόγου του Θεού και όχι μόνο σκίρτησε με αγαλλίαση θείου Πνεύματος απ' αυτή ακόμα τη μητρική κοιλία, αλλά και στη μητέρα του που τον κυοφορούσε μετέδωσε χάρη, ο οποίος με την γέννησή του έλυσε το στόμα του πατέρα του, το οποίο γι' αυτόν δέθηκε με αφωνία με την προσταγή αγγέλου, εάν εκείνος ο οποίος είναι θρέμμα της ερήμου, ο υψηλότερος μεταξύ των υιών των ανθρώπων και μεγαλύτερος μεταξύ των προφητών όλων των αιώνων, δεν ήταν ικανός να λύσει τον ιμάντα του υποδήματος του Χριστού, πώς θα ήταν κάποιος από τους υπολειπόμενους του σε αξία ικανός να ανοίξει τον ουρανό ή μάλλον τα επουράνια;

[Συνεχίζεται]